МУДРИЦА

35 ГОДИНА У МИРИЈЕВУ!

ЧАСОПИС ОШ „ДЕСПОТ СТЕФАН ЛАЗАРЕВИЋ“,
БР. 21, БЕОГРАД, ДЕЦЕМБАР 2018.

Из садржаја:

О школским пројектима	4
Хајде да заједно планирамо	6
Највећи успеси у школској 2017-2018. години	8
Разговор са наставником Милорадом Путниковићем	18
Разговор са Аном Тришовић	22
О Београду у доба деспота Стефана	26
Шта нисте знали о пандама	30
О екологији	31
Шта се лупа…	33
Спортисти генерације	35

Редакција часописа се налази у библиотеци и у кабинету историје.
Добро дошли!

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.3/.4(497.11)

МУДРИЦА : часопис Основне школе "Деспот Стефан Лазаревић" / главни и одговорни уредник Зоран Павловић. - 2004, бр. 1 (сеп.)- . - Београд : Основна школа "Деспот Стефан Лазаревић", 2004- (Београд : Ново доба). - 30 cm

Годишње.
ISSN 1820-337X = Мудрица
COBISS.SR-ID 117113868

ДЕВОЈЧИЦЕ

Да ли сте и ви од ваше маме,
када сте са њом по граду ишле
тражиле да мало идете саме
и, можда, с трамваја без ње сишле.

Да ли сте и ви од ваше маме
тражиле понекад ташну њену,
да мало с њом идете саме,
да виси и вама о рамену.

Да ли сте и ви од ваше маме
тражиле новац у трамвају
да себи купите карту саме
као што велика деца знају.

Да ли сте и ви од ваше маме
тражиле понекад пакет који
да га носите улицом саме
под мишком, као што мами стоји.

Драган Лукић

Мудрица. Часопис Основне школе „Деспот Стефан Лазаревић“ Број 21, Београд, децембар 2018.
Издавач: Основна школа „Деспот Стефан Лазаревић“, Београд
За издавача: Зорица Здравковић Јовановић, директор школе
Адреса: Моме Димића 2, 11160 Београд
Тел/факс: 3429-872, e-mail: despotstefan@sezampro.rs; www.despotos.edu.rs
Главни и одговорни уредник: Зоран Павловић, професор историје
Помоћник главног и одговорног уредника: Владимир Банић, професор српског језика

Сарадници професори: Драгана Вељковић (српски језик), Маријана Зековић (географија), Небојша Поповић (веронаука), Ивана Баошић (енглески језик), Зоран Ђукић (немачки језик), Слађана Шкода (физика), Драгица Милановић, Весна Марковић (ТИО), Тамара Којић (музичка култура), Валентина Дамјановић (професор разредне наставе), Душица Стевановић (библиотека), Јасмина Синадиновић (педагог), Гордана Миздрак Јоксимовић (психолог)
Сарадници ученици: Мина Стојковић 8/1, Анђелија Кадијевић, 8/4, Теодора Првуловић 8/6, Злата Бучалина, 8/6, Нада Матејић 7/1, Марко Кнежевић 5/3, Лука Веселиновић, 4/3

Штампа: Ново доба
Излази једном годишње
Тираж: 500

ПОНОВО МУДРИЦА

Након паузе од четири године, поново објављујемо наш школски часопис. Надамо се да ћемо барем једном у току школске године моћи да обрадујемо наше ђаке, њихове родитеље и наставнике са новим вестима из школе, са лепим ђачким саставима и песмама и са бројним занимљивим згодама које остају у памћењу током читавог живота. Најлепше доба је ђачко доба, и оно заслужује да негде буде сачувано од заборава.

Наш часопис ће и убудуће имати улогу какву је имао од свог првог броја, од далеке 2004. године, а то је да информише, поучи и забави. Трудићемо се да поменемо све успехе у току школске године, али и да посебно представимо успешне другаре у разним областима. Упознаћемо читаоце са посебним резултатима наших бивших ученика, који су по завршетку основне школе наставили са одличним радом. Сетићемо се и бивших наставника и њиховог рада у нашој малој заједници.

Ове године прослављамо 35 године од почетка рада школе, која је 1983. године под именом „Родољуб Чолаковић“ примила прве ђаке. Али то није једини јубилеј. Ове године навршава се 185 година од када је у Миријеву почео образовни рад са децом. И један и други датум заслужују да се памте јер без памћења нема напретка. Увек морамо да будемо свесни да је неко пре нас постојао и да је својим радом допринео да ово београдско насеље успешно корача на путу цивилизацијског напретка. А у корену сваког напретка је знање.

У прошлој школској години остварили смо значајне успехе на такмичењима, о чему можете да читате у овом броју. Посебно препоручујемо причу о пројектима који се одвијају у школи и савете наше психолошко-педагошке службе. Објавили смо више интервјуа, али и неколико образовних текстова и, што је неизоставно, подсетили се смешних сцена са часова.

Наш нови почетак обележава и значајна техничка новост, а то је боја. Уверени смо да ће нови изглед оставити добар утисак.

Свим ученицима и наставницима желимо пријатан рад, здравље и срећу у наступајућој години, са надом да ће бити успешнија од ове.

Зоран Павловић,
главни и одговорни уредник

ПРОЈЕКТИ
који се реализују у школи

Оно што је карактеристично за ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“ је велики број пројеката који се реализују током школске године. Поједини пројекти се одвијају континуирано сваке школске године и просто су део традиције школе, а поједини пројекти су везани за одређену школску годину и представљају Пилот пројекте у које је наша школа укључена.

Пројекат „**Представи се“** је замишљен тако да се реализује током читаве школске године, кроз различите активности из различитих области, уз учешће свих одељења млађих разреда. Активности су: плес, глума, певање, квиз знања из различитих области, радионице за израду употребних предмета, који ће се користити за продајне изложбе и вашар, ликовна галерија, слатко-слани дани, еко-кутак и еко-башта.

Школски фестивал науке „На младима свет остаје“ је пројекат који се одржавао шест година. Оригинално је замишљен по идеји нашег тадашњег ученика Јована Маркова, који је био покретач и један од организатора и реализатора фестивала. Сваке наредне године се допуњавао новим експериментима и садржајима, учешћем и ученика млађих разреда, гостима из научних институција и стручним предавачима на трибинама. Фестивалу су се прикључивали и предмети из области друштвених наука. Био је добро посећен и медијски пропраћен.

Пројекат „Здрава храна“ се реализује сваке школске године обележавањем Светског дана здраве хране. Циљ је подизање свести о значају здраве хране, указивање на последице неадекватне исхране, усвајање 16. октобра – Дана здраве хране, као обавезног дана обележавања у нашој школи. Једне године осмишљен је био као Дан јабуке. Тога дана ученици су доносили јабуке за ужину и на часовима биологије износили своја запажања о здравој исхрани и њеној важности за целокупан и правилан развој организма и очување здравља.

„Колико шећера попијемо“ је пројекат који ће се реализовати ове године такође везан за здраве стилове живота. Подразумева процену сопствених животних навика ученика, усвајање правилног начина исхране и порећење културе исхране наше земље и земаља у којима се производи шећер. Процена успешности пројекта ће бити смањена употреба газираних напитака током великог одмора.

Пројекат „**Здраво растимо“** је намењен ученицима седмог разреда и подразумева едукацију ученика о важности здраве исхране и бављења физичком активношћу.

Пројекат „**Буди друг“** подразумева развијање свести и неговање позитивног спортског понашања, навијања и фер-плеја код деце, као и развијање родитељских вештина које подржавају спортско васпитање деце. Креирани су и кодекси понашања ученика на часовима физичког васпитања и током активног тренирања.

У оквиру „**Еколошког програма“** обележавају се значајни датуми „Светски дан хране“, „Месец борбе против болести зависности“, „Светски дан борбе против сиде“, „Светски дан вода“. Ради се на уређењу школског дворишта у сарадњи са локалном заједницом, спроводи се акција селективног сакупљања секундарних сировина „Отпад сировина на погрешном месту“. Развија се еколошка свест, развијање свести о значају примарне селекције отпада.

Посебан пројекат је „**Такмичење у говорништву на енглеском и немачком језику“**. Ученици су кроз различите радионице унапредили умеће говора и оснажили идеју о важности правилне вербалне комуникације. Кроз вежбе гласног читања, правилног акцентовања и разложног изговарања речи, ученици су стицали самопоуздање и вештине на путу ка успешном говорништву. Поред вербалне комуникације која је била у фокусу у оквиру рада, ученици су усвојили и вештине невербалне комуникације која је од изузетног значаја за успешно умеће говора. На самим такмичењима ученици су се сјајно представили и освојили велики број награда.

Пројекат „**Школа без насиља“** спроводи се већ неколико година. Сваке године се реализују радионице са децом на тему насиља, одржавају се предавања у свим одељењима четвртог и шестог разреда на тему насиље, злоупотреба психоактивних супстанци, безбедност у саобраћају... (ове године ће бити укључени и ученици првог разреда на тему саобраћаја); одржаване су трибине о вршњачком насиљу за ученике седмих разреда, заживео је са радом Форум театар, као креативна и занимљива драмска техника којом се ученици уче конструктивнијим начинима превазилажења насиља, расписује се сваке године литерарни конкурс, изводе се позоришне представе на тему дискриминације и осипања женске деце ромске популације због преране удаје.

Пројекат **„Ученици као наставници“** је реализован на часовима у оквиру појединих наставних тема избором оних наставних јединица, које су биле погодне ученицима како за саму обраду, тако и за утврђивање. Ученици су, уз консултацију са наставником, бирали наставну јединицу коју ће припремити. Неки од часова су реализовани у пару, два ученика су била предавачи. Ученици су показали изузетну заинтересованост приликом прикупљања материјала за час, приликом консултација са наставником. Реализација самих часова је била интересантна свима, како ученицима предавачима тако и ученицима слушаоцима, због промене перспективе и другачијег сагледавања часа, које се огледа кроз замену улога ученика и наставника.

Пројекат „**Научи ме да разумем, како бих могао да знам“** реализујемо у сарадњи са УГ „Мали принц“. Циљ је смањење осипања ромске деце из образовног система, кроз обезбеђивање боље интеграције и повећања постигнућа, а кроз додатну подршку за развијање вештине читања и писања са разумевањем. Ради се и на подизању свести ромских родитеља о значају образовања за њихову децу кроз низ радионица.

Наша школа се у школској 2017/2018. години укључила у пројекат **„Предузетне школе“**. Пројекат „представља значајну новину у систему образовања – увођење предузетништва као нове компетенције у план и програм рада основних школа“. Циљ пројекта је, између осталог, да подстакне предузетнички дух код ученика, и оспособљавање школа, наставника и ученика да од предузетничких идеја дођу до реализације жељених циљева. Наша школа је изабрала пројекат под називом „Туристички водич кроз Миријево“, због туристичког значаја који насеље Миријево може да има. У школи је формиран Предузетни тим. Водич кроз Миријево је написан на српском и енглеском језику, што омогућава да и страни туриста стекне слику о једном од најстаријих насеља у Београду.

Пројекат „**Осипање ученика и спречавање раних бракова“** реализује се у сарадњи са Центром за образовне политике и Унисефом. Подразумева примену система ране идентификације и реаговања код ученика под ризиком применом посебних инструмената. Састављањем акционог плана и планова индивидуалних мера подршке тежи се задржавању ученика у систему образовања. Истовремено се ради и на едукацији и анимирању родитеља да подрже мере које школа предузима.

Пројекат „**Школа за 21. век“** је део другог круга British Council програма, који се спроводи у шест земаља западног Балкана. Сврха програма је јачање кључних вештина и вештина кодирања код ученика узраста од 10 до 14 година кроз наставне и ваннаставне активности. Две кључне вештине које су у фокусу овог програма су критичко размишљање и решавање проблема, као и дигитална писменост. Вештине кодирања ученика ће бити посебно унапређене употребом Micro:bit уређаја за кодирање, при чему је школи донирано 30 уређаја.

Пројекат „**Оснаживање породица“** намењен је ученицима и родитељима са циљем да одређеним техникама помогне у оснаживању породица и бољем међусобном разумевању; схватању потреба, препознавању осећања, али и поштовању правила и успостављању равнотеже између показивања љубави и постављања граница.

Зорица Здравковић Јовановић,
директор школе

Зорица Здравковић Јовановић, директор школе

Директор школе **Зорица Здравковић Јовановић** је по Правилнику о програму обуке и полагању испита за лиценцу за директора установе образовања и васпитања, почетком децембра у првој групи београдских директора, положила испит и стекла ДОЗВОЛУ ЗА РАД - ЛИЦЕНЦУ за директора образовно-васпитне установе.

ХАЈДЕ ДА ЗАЈЕДНО ПЛАНИРАМО...

„Деца нас не слушају, али не пропуштају прилику да нас опонашају!“

Дневни распоред активности

Дете жели да зна када је време за јело, учење, игру, спавање... Тај кућни распоред треба да буде резултат заједничког договора родитеља и деце.

Награђујте и похваљујте позитивно понашање

Многи родитељи критикују и кажњавају лоше понашање код свог детета, а преко доброг прелазе као да се ништа не догађа. Сматрају да је сасвим нормално да дете редовно одржава хигијену, поспрема кревет, учи, пише домаће задатке, да је послушно, и слично, те не запажају оно што деца чине савесно и добро. Похвала има магичну моћ, делује подстицајно на развој самопоштовања и осећаја личне компетенције. Дете које је стално критиковано почиње о себи да мисли лоше, а то га додатно спутава у покушајима да промени своје понашање.

Као казну ускратите награду

Не вичите и не туците, него ускратите задовољство (нешто што дете воли – играње игрица, гледање телевизије, излазак и слично), али увек објасните зашто сте то учинили и шта убудуће треба да ради да до казне не дође.

Уз казну нагласите које понашање очекујете

Немојте само говорити: „Да се то више никада није поновило! Не ради то! Знаш да то не смеш радити!“, већ уз казну увек треба детету рећи које понашање је право и шта убудуће треба да ради. Реченицу: „Да се ово више никада није поновило!“, замените са: „Убудуће очекујем да ми бар два дана раније кажеш за контролни, па ћу моћи да ти помогнем!“

Казна мора бити временски ограничена

Не треба говорити: „До даљњега нема игре са пријатељима! Све док се не поправиш, не можеш излазити у парк!“. Временски неограничена казна демотивише дете, а ако је предуга, губи везу с непожељним понашањем због чега је изречена. Треба рећи: „Игрице не можеш играти три дана! Напиши задатке и прочитај 30 страна лектире, па онда можеш назвати пријатеља!“ Сматрамо да временска казна дужа од седам дана неће имати позитиван исход јер ће дете већ заборавити зашто је изречена.

Не кажњавајте телесно

Батине су трауматичне и имају психичке последице на дете. Можда су краткотрајно ефикасне и остављају дојам да „поправљају ствари“, али на дуге стазе кваре однос између родитеља и деце, те их она неретко у раздобљу пубертета „искључују“ из својих живота.

Стално место за учење

Ова ставка је од велике важности. То не мора бити засебна соба, може бити сто или део стола у заједничкој просторији. То место омогућује уредно држање школског прибора, као и бољу концентрацију за рад.

Када учити?

Јесу ли то предмети које дете има тога дана у школи или предмети које има сутрадан по распореду? Треба прочитати предмете који су тога дана били у школи. Зашто? Заборав је највећи непосредно након учења. Ако се истог дана уради домаћи задатак, понови градиво и допуни то знање из свеске и уџбеника, градиво ћемо брже и лакше научити. Када опет тај предмет дође по распореду, градиво је потребно само кратко поновити.

Ко мисли годину дана унапред:
гаји пшеницу.
Ко мисли десет година унапред:
посади воћњак.
Ко мисли за вечност:
ВАСПИТАВА ДЕЦУ!!!

Домаћи задаци

Домаћи задаци су изузетно важан и одговоран посао сваког ученика, који треба обављати редовно. Заинтересованост родитеља за домаће задатке детета делује на дете стимулативно. Детету треба савет и разговор са родитељем. Понекад је лакше детету направити, него га научити како ће то направити сам („Када немам времена, ни живаца - узмем и напишем му лектиру јер то сам никада не би урадио!“) Погрешно је писати домаће задатке уместо детета! Објасните и подстичите, покажите сличан пример, али нека домаћи задатак дете ради самостално!

Помозите детету да направи план учења!

Нека свакодневно планира колико му је времена потребно за поједину етапу учења. План мора бити на видном месту и након учења, треба видети да ли је планирано и остварено. Дете треба подстицати на свакодневно и редовно учење. Најуспешније је учење распоређено у времену. Ефикасније се учи сваки дан по један сат, него сваки трећи дан по три сата. Ако се у дану учи неколико предмета, треба почети са оним тежим и мање занимљивим. У почетку треба интензивно понављати па и „пренаучити градиво“ јер ће процес заборављања тада бити спорији. Такво градиво касније се може понављати у дужим временским интервалима.

Научите дете техникама активног учења!

Направите структуру лекције након првог читања (уочите основни појам или неколико њих). Подстичите дете на учење с оловком и папиром тј. да прави белешке (не да аутоматски преписује текст лекције, него да уочи оно што је битно и из сваког одељка запише по једну или две реченице).

Постављање питања – ту се дете учи разумевању и уочавању битног. Уједно се припрема на могућа питања наставника. Гласно препричавање лекције такође даје увид у разумевање прочитаног.

Учење није увек угодна активност. Омогућите детету ПАУЗУ НАКОН СВАКЕ ЕТАПЕ учења, које сте заједнички договорили уз САМОНАГРАДУ. То може бити ситница којој се дете радује – коцка чоколаде, чаша сока, компјутерска игрица, цртаћ на телевизији, омиљена серија... Тако ће етапе учења бити ефикасније и дете ће радо учити ишчекујући тренутак угоде.

Поштујте умор детета

Један дан у недељи омогућите му активно одмарање. По могућности, организујте заједничко породично дружење у природи и релаксацију.

Јасмина Синадиновић, педагог
Гордана Миздрак Јоксимовић, психолог

НАЈВЕЋИ УСПЕСИ

У ШКОЛСКОЈ 2017-2018. ГОДИНИ

У протеклој школској години, наши ученици су наставили низ одличних резултата на свим такмичењима.

Навешћемо најзначајније резултате, на градским и републичким такмичењима. У загради су имена наставника.

СРПСКИ ЈЕЗИК
Језик и култура изражавања

Градско такмичење
Пети разред
Оља Костић, 5-5 – 3. место (Александар Алексић)

Седми разред
Матеја Брковић, 7-4 – 2. место – пласман на републичко такмичење (Драгана Вељковић)
Анастасија Даниловић, 7-2 – 3. место (Драгана Вељковић)
Лука Дебељевић, 7-3 – 3. место (Горан Стијак)

Осми разред
Иван Фершиши, 8-4 – 2. место – пласман на републичко такмичење (Ана Бешевић)
Тамара Миланović, 8-3 – 3. место (Драгана Вељковић)
Тијана Вучковић, 8-1 – 3. место (Драгана Вељковић)

Књижевна олимпијада

Градско такмичење
Седми разред
Марија Станојевић, 7-2 – 1. место – пласман на републичко такмичење (Драгана Вељковић)
Сара Симић, 7-7 – 2. место – пласман на републичко такмичење (Драгана Вељковић)
Ања Милосављевић, 7-1 – 2. место – пласман на републичко такмичење (Горан Стијак)
Јована Вукић, 7-7 – 2. место (Драгана Вељковић)
Владана Вучковић, 7-7 – 2. место (Драгана Вељковић)
Божидар Тасић, 7-4 – 3. место (Драгана Вељковић)
Алекса Голубовић, 7-2 – 3. место (Драгана Вељковић)

МАТЕМАТИКА

Градско такмичење
Четврти разред
Дамјан Граовац 4-3 – 2. место (Сања Ђекић)
Пети разред
Илија Продановић 5-3 – 2. место (Ратка Живојиновић)

Седми разред
Лука Милићевић, 7-3 – 2. место – пласман на републичко такмичење (Верица Марковић)

ОСНОВИ ИНФОРМАТИКЕ И РАЧУНАРСТВА
Програмирање

Градско такмичење
Шести разред
Милош Милутиновић, 6-2 – 3. место (Нада Слимак)

Осми разред
Радомир Перишић, 8-1 – 3. место (Бранко Петровић)

Републичко такмичење
Осми разред
Радомир Перишић, 8-1 – 3. место (Бранко Петровић)

МИСЛИША
Такмичење Друштва математичара „Архимедес“

Други разред
Лазар Здравковић 2/1 – 3. место (Снежана Крстић)
Новак Николић 2/7 – похвала (Бојана Липовац)
Алекса Продановић 2/6 – похвала (Катарина Верић)
Андрија Рудан 2/4 – похвала (Валентина Стевановић)
Вук Алексић 2/5 – похвала (Весна Шарац)
Лена Јанковић 2/5 – похвала (Весна Шарац)

Трећи разред
Владимир Марић 3/6 – 2. место (Јасна Рожина)

Четврти разред
Дамјан Граовац 4-3 – похвала (Сања Ђекић)
Теодора Турањанин 4/4 – похвала (Александра Шипка)

ГЕОГРАФИЈА

Градско такмичење
Седми разред
Данило Иванежа, 7-3 – 1. место – пласман на републичко такмичење (Дејан Стоиљковић)
Павле Јеремић, 7-1 – 2. место – пласман на републичко такмичење (Дејан Стоиљковић)
Михајло Ђурић, 7-1 – 2. место (Дејан Стоиљковић)
Матија Ненадовић, 7-1 – 2. место (Дејан Стоиљковић)
Ања Милосављевић, 7-1 – 2. место (Дејан Стоиљковић)
Душан Лазић, 7-5 – 3. место (Дејан Стоиљковић)

Осми разред
Никола Спалевић, 8-6 – 3. место (Дејан Стоиљковић)
Срђан Лазаревић, 8-6 – 3. место (Дејан Стоиљковић)

ИСТОРИЈА

Градско такмичење
Шести разред
Душан Марковић, 6/3 – 3. место (Зоран Павловић)

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

Градско такмичење
Осми разред
Коста Мирковић, 8-2 – 3. место (Марија Стојановић)

Трећа смотра о рециклажи „Чаролија рециклаже“

Градско такмичење
3/6 и 3/7 – 1. место (Јасна Рожина и Јелена Лепосавић)

Међународни школски фестивал креативних едукативних филмова (КРЕФ 2018)

4/2 и учитељице Весна Дамњановић и Јелена Ристић – 2. место на републичком такмичењу, и 2. место на међународном такмичењу

МУЗИЧКА КУЛТУРА
Златна сирена

Градско такмичење
Седми разред
Тамара Вранеш 7-1 – 1. место (Тамара Којић)
Рената Бајрамовић 7-3 – 1. место (Тамара Којић)

Осми разред
Анастасија Прокоповић 8-6 – 2. место (Тамара Којић)

ДОБИТНИЦИ ВУКОВЕ ДИПЛОМЕ

8-1
Радомир Перишић
Каћа Роквић
Тијана Вучковић
Душан Јовановић

8-2
Матеја Милошевић
Коста Мирковић
Милан Манчић

8-3
Тамара Милановић
Јелена Вуковић
Лена Бен Давид
Бранко Лапчевић

8-4
Дамјан Минић
Иван Фершиши
Анђела Стајић

8-5
Мина Миленковић

8-6
Сара Вићковић
Никола Спалевић

ЛИКОВНА КУЛТУРА

Конкурс „У сусрет Ускрсу“
Најлепше осликано јаје
Јована Милићевић, 5-7 – 1. место (Мирјана Вуксановић)
Ања Нанут, 5-1 – 2. место (Мирјана Вуксановић)

Андреа Вељковић, 5-3 – рад се пласирао на Дечији октобарски салон (Мирјана Вуксановић)

ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ

Градско такмичење
Атлетика (Љубинка Павлов)
Пети и шести разред
Дечаци
Скок у вис – Урош Марјановић 6/2 – 3. место

Џудо (Зоран Чолић)
Дара Стојковић 6/2 – 3. место
Ана Чобановић 6/1 – 3. место

Републичко такмичење
Џудо (Зоран Чолић)
Тијана Живановић (1. и 2. разред, категорија до 34 kg) – 1. место
Огњен Спасенић (3. и 4. разред, категорија до 46 kg) – 3. место

СТАТИСТИКА О НАГРАДАМА У ШКОЛСКОЈ 2017-2018. ГОДИНИ

Српски језик
Општинско такмичење – 39 награда и 2 похвале
Градско такмичење – 14

Математика
Општинско такмичење – 9
Градско такмичење – 3

Мислиша – 2 награде и 7 похвала

Информатика и рачунарство
Општинско такмичење – 7
Градско такмичење – 2
Републичко такмичење – 1

Физика
Општинско такмичење – 7

Биологија
Општинско такмичење – 3

Хемија
Општинско такмичење – 6

Историја
Општинско такмичење – 6
Градско такмичење – 1

Географија
Општинско такмичење – 11
Градско такмичење – 8

Музичко васпитање
Општинско такмичење – 4
Градско такмичење – 3

Ликовна култура
Конкурс – 3

Енглески језик
Општинско такмичење – 1
Градско такмичење – 1

Немачки језик
Општинско такмичење – 2

ТИО
Општинско такмичење – 3

Физичко васпитање
Општинско такмичење – 25
Градско такмичење – 3
Републичко такмичење – 2

Млађи разреди
Општинско такмичење – 11
Републичко такмичење – 1
Међународно такмичење – 3

Укупно
181 награда
9 похвала

А МОЖЕ И ОВАКО:

Општинско такмичење	**134 и 2 похвале**
Градско такмичење	**35**
Републичко такмичење	**4**
Међународно такмичење	**3**
Конкурси	**3**
Мислиша	**2 и 7 похвала**
Укупно:	**181 награда**
	9 похвала

Да ли смо били добри? Били смо одлични, а можемо да будемо и сјајни!
А ево и најуспешнијег!
Ученик генерације
Радомир Перишић, 8/1

И ОНИ СУ БИЛИ НАЈБОЉИ!

Алекса Ристановић

2013-2014.

Софија Главаш Трбић

2014-2015.

Мирослав Поповић

2015-2016.

Тамара Димишковски

2016-2017.

ЧИТАМ, ПА ШТА?

Дина Лазаревић 4-3, Милица Цвјетковић 3-6 и Јоаким Драгутиновић 3-5, у прошлој школској години су писали приказе књига за пројекат „Читам, па шта?“, који организује Библиотека града Београда. Њихови радови су похваљени.

Назив дела:
„Лота прави лом”
Име и презиме писца:
Астрид Линдгрен

О аутору

Астрид Линдгрен (1907-2002) је шведска ауторка која је светску славу стекла књигама за децу. Јунаци њених дела су радознала, самостална, несташна, често и тврдоглава деца, попут Пипи Дуге Чарапе, Роње и осталих малих јунака који су обележили детињства многе деце. Гледајући очима својих јунака, успевала је на прави начин да дочара њихов мали радознали свет.

О књизи

Лота је била петогодишња девојчица. Живела је са братом Јосаном, сестром Мијом-Маријом, мамом и татом, у малој жутој кући.

Један дан Лота је сањала да су Јосан и Мија-Марија тукли њеног меду, који је уствари био прасе. Њена мама је рекла да је то био само сан и да су Јосан и Мија-Марија тога јутра рано отишли у школу. Мама јој је дала бели џемпер да обуче. Међутим, Лота се бунила да неће тај џемпер јер је гребе и желела је да обуче хаљину. Мама је кренула у продавницу, али Лота није кренула са њом. Лота је одлучила да побегне од куће.

Написала је мами писмо и отишла. Имала је мало одеће на себи: гаћице, поткошуљу, чарапе и ципеле, а бели џемпер је исекла маказама. Отишла је код тета Берге. Она јој је дала да обуче џемпер који је није гребао и таван на којем може да живи. Тада су јој дошли Јосан и Мија-Марија. Јосан је питао Лоту да ли је ово њен нови дом, на шта је она одговорила да јесте, али ју је интересовало да ли мама плаче за њом. Иако је он тврдио да не плаче, мама је довикивала да ипак плаче за својом Лотицом. Тада је дошао и тата и позвао Лоту да се врати кући, али је она одбила јер она има сада своје домаћинство. Тата јој је рекао да ће он и мама вечерас пожелети Јосану и Мији-Марији лаку ноћ.

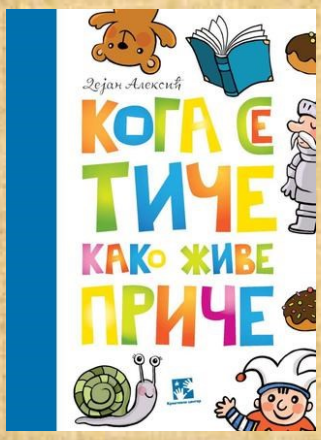
Пало је вече, а Лота није могла да спава, уплашила се и тако уплашена се вратила кући код маме и тате. Извинила им се што је била несташна и побегла од куће. Легла је безбрижно да спава у кревет, са својим медом.

Поука

Ова књига нам поручује да слушамо родитеље и не бежимо од куће, зато што смо уз њих безбедни и сигурни. Ми деца понекад нисмо свесни својих поступака. Зато су родитељи ту да нас усмере на прави пут.

Милица Цвјетковић

Назив дела:
„Кога се тиче како живе приче“
Име и презиме писца:
Дејан Алексић

Кога се тиче како живе приче? Мене се тиче, јер волим приче. И кратке и дуге, и лепе и тужне. Све приче волим.

Знате ли за одбеглу причу? Писац мисли да зна где је, али је погрешио. Прича је код мене, на јастуку. Увек када се вратим из школе, она пита свашта нешто, а ја одговарам. И сваки дан све више, више и више! Ко зна, можда јој ја једном досадим и пође код неког другог. Али, она је до тада само моја и ничија више. Можда оде код неког дечака, да слуша о фудбалу, сличицама... То је још далеко.

Приче ме воле јер ја њих волим. Али, шшшш, то је само моја тајна....

Дина Лазаревић

Назив књиге:
„Страх од књиге“
Име и презиме писца:
Сузана Тамаро

Књигу „Страх од књиге“, написала је Сузана Тамаро, која се родила у Трсту, у Италији. Ова књига је кратка, али духовита и поучна и препоручио бих је својим другарима да не мисле да је читање књига глупо и досадно. У њој је главни лик Леополд, дечак који се плаши књига. Његов страх од књига је настао због тога што су му родитељи куповали само књиге и ништа друго. Дечак Леополд је за рођендан желео патике за трчање, али их није добио. Уместо њих, добио је само књиге. Због тога је био толико љут и разочаран да је... побегао од куће! За време те своје пустоловине упознао је старца, који му помаже да види књиге на други начин. Старац је био ужасно тужан зато што је ослепео и од свега му је најтеже било зато што није могао да заврши читање књиге коју је започео. Та књига се звала „Звездани путник“ и Леополд му је помогао у томе. Разне авантуре по далеким и опасним местима о којима му је старац причао одушевиле су нашег главног јунака. Тада је увидео да читајући разне занимљиве књиге може путовати по целом свету!

Био сам на Хавајима, на гусарском броду. Јахао сам гепарда у џунгли. На Мадагаскару сам скакао са водопада високог 3000 метара. И то није све! Заробило ме је племе људождера и ослободили су ме Индијанци са којима сам побегао на њиховим дивљим коњима. Знам да звучи невероватно, али био сам Леонида – најбољи ратник у Старој Грчкој. На сва та места, водио ме је мој најбољи пријатељ – књига!

Јоаким Драгутиновић

НАГРАЂЕНЕ УЧИТЕЉИЦЕ

Поводом Међународног школског фестивала креативних едукативних филмова (КРЕФ 2018), који је подржан од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја РС, Учитељског друштва из Лесковца и Универзитета „Гоце Делчев“ из Штипа (Македонија), учитељице **Весна Дамњановић** и **Јелена Ристић** снимиле су дечији угледни филм са ученицима одељења 4/2. Кроз филм је представљен час српског језика на тему „Женидба Врапца Подунавца“, на другачији начин.

На финалу овог такмичења постигнут је велики успех. Финале је одржано 28. и 29. септембра 2018. у Штипу, у Македонији. Освојено је друго место на републичком и друго место на међународном нивоу. Пред пуном салом Универзитета „Гоце Делчев“ у Штипу, ученици наше школе и филм добили су огроман аплауз.

МИРИЈЕВСКИ ОРФЕЈ

На међународном књижевном конкурсу „Миријевски Орфеј“, одржаном у протеклој школској години, више наших ученика је освојило награде. То су:

Андреа Љубисављевић 3/1 – 1. награда за песму „Изненађење“

Теодора Илић 3/1 – 2. награда за песму „Књига“

Лена Јанковић 3/5 – 3. награда за песму „Путовање“.

Следеће песме су похваљене: „Време“ Огњена Ракића 5/3, „Годишња доба“ Анђеле Рашић 5/2, „Грађанско васпитање“ Дамјана Кадијевића 4/6, „Песма о учитељици“ Василија Сретеновића 5/1 и „Фризер за мишеве“ Теодоре Турањанин 5/4. Честитамо!!!

ИЗНЕНАЂЕЊЕ

Прошлог лета дође мама
с' посла врло насмејана.
„Имам вести!“, рече с' врата,
„Добићеш сестру или брата!“

Родила се сека
негде пред крај зиме,
тата рече: „Ти ћеш
одабрати име!“

Име јој Хелена,
тепам јој *Кмечак*
пуна јој пелена,
иста је к'о дечак.

Расту брзо бебе,
не знам да л' сте знали,
сад ми дира играчке,
узима ми ствари.

„Не дирај ми перницу“
лепо је замолим,
а онда јој сама дам
јер је малу волим.

Андреа Љубисављевић

КЊИГА

Књига се чита,
књига се пише,
кроз књигу се учи,
кроз књигу се дише.

Књиге имају речи,
књиге имају корице,
књиге се воле пуно,
на радост све дечице.

Кад време за спавање дође,
а сан на очи проће,
баке и деке читају књиге,
а деца слушају без бриге.

Теодора Илић

ПУТОВАЊЕ

Био један ветар снажан,
волео је да се прави важан.
Али, желео је да има друга,
да има друштво за путовања дуга.

Упозна један листић жут.
Откину га,
па кренуше на дуг пут.

Прећоше тако
хиљаду планина.
Упознаше стотину делфина.

Прелетеше мора плава
и шуме
где мудра сова спава.

Видеше многе лепоте света
И постадоше најбољи пријатељи
Током овог дугог лета.

Лена Јанковић

ВРЕМЕ

Време тече
ујутро и увече.
Само знам да време тече
и стрпљење сече.

То ми брат рече
УВЕЧЕ.

Тата нешто друго, журно...
Било је лепо
ЈУТРО!

Када нешто биће,
То је СУТРА.
И то да знате!

Када било је нешто,
пре минут ако пуче,
то је, знамо, ЈУЧЕ!

Огњен Ракић

ГОДИШЊА ДОБА

После топлог лета
и кад лепо време прође,
кишна и позна јесен дође.

Док шубара нам главу чува,
хладни ветар све јаче дува.
А кад хладна зима
на врата наша закуца
и напољу снег веје,
ватрица нас лепо греје.

Прође јесен, прође зима
и опет лепог времена има.
Лептирићи шарени на цветић су слетели,
потоци журе у загрљај рекама јуре.

Сунце сада јаче греје
и топло нам се смеје.
Мирисна ливада дечицу је измамила.
Сви су весели, лето су једва дочекали.
Анђела Рашић

ГРАЂАНСКО ВАСПИТАЊЕ

Стиже грађанско кажу сви,
Бићемо добри
И нећемо се свађати.

Стигло нам је грађанско
четврти час
и трећи пут окупило нас.

Весела дружина сваки час,
жирафећим језиком
другарству тражи спас.

Грађанско нам је најмилије
јер ту су наше емоције.

Кривица, свађа, туга,
страх и љубомора,
није оно што се радити мора.

Тим, другарство и знање,
радост, игра и поштовање,
наше је грађанско васпитање.
Од радионице до радионице
осмех краси свако лице.

Одјављујемо се овде ми,
мали чаробни грађани.

Овој песми сад је крај,
за следећу чекајте мај!
Дамјан Кадијевић

ПЕСМА О УЧИТЕЉИЦИ

Ближи се полазак у школу,
у кући се сви радују мом болу.
Питам се шта ли ме чека,
Само да учитељица не буде вештица нека.

Пролазим кроз школу са сузом у оку,
кад видех Маријану, остадох у шоку.

„Здраво, другари!“, Маријана рече,
„Ја сам та вештица која ће четири године да вас пече!“

На први поглед озбиљна је и љута.
Али, промених мишљење после пет минута.

„Вадите свеске и оловке у руке“,
решавам задатке без и мало муке.

Пишем тако и мислим да све знам,
Кад улете контролни мојима да дам.

Пишем ружно и казна ми следи,
Да молим учитељицу ништа ми не вреди.

Видим да са учитељицом шале нема,
да ми се обимно писање спрема.

Сви мислимо да смо неке фаце,
кад она дрекне претворимо се у мале маце.

Ипак, кад размислим боље,
учитељица је за нас увек добре воље.

Труди се јако да нас научи понешто,
и то ради врло вешто.

Стрпљења има за тридесет нас,
у нашем знању тражи спас.

Труди се јако да помогне свима,
слуша нас, гледа, чуди нам се...

О Боже...
Колико она за нас љубави има!

Она је згодна, она је лепа,
за наше глупости углавном је слепа.

Могао бих данима да пишем овако,
да рећам риме иде ми лако.

Учитељице драга, хвала ти на свему,
научила си нас да разбијемо трему.

Не знам какве су друге учитељице воље,
али од моје учитељице сигурно нема боље!
Василије Сретеновић

ФРИЗЕР ЗА МИШЕВЕ

Прва мачка пита првог,
друга мачка пита другог миша:
„Нека седне у столицу!
Ко ће први да се шиша?“

Сви мишеви преплашени,
Само један рече:
„Желим једну лепу фризуру
да добијем цуру.“

Кад мишић у столицу седе,
мачка га појури,
а мишић најбрже
до своје куће одјури.

На крају мачка остаде
Без вечере и новца,
па оде кући плачући
да унајми ловца.
Теодора Турањанин

ИДУ ДАНИ

Пролазе минути, сати и дани,
а ја не рекох у овој галами...

Свако виче нешто своје,
деда је за ручак, а баба лоше воље.

Док брат игра фудбал, ја папире пуним.
Тата кући кипи к'о лонац прави, јер збрка му у глави.

И док бука брује кроз мој стан,
мачка скаче лудо к'о да јој је задњи дан.

И тако је, људи, протекао дан,
а мени дође да одем на таван.
Марко Кнежевић

ПРВИ СРПСКИ РЕЧНИК

Вук Стефановић Караџић је рођен у Тршићу, 26. октобра / 8. новембра 1787. Био је српски филолог, реформатор српског језика, сакупљач народних песама и писац првог речника српског језика. Вук је најзначајнија личност српске књижевности прве половине 19. века. Умро је у Бечу, 7. фебруара 1864.

Током прикупљања грађе за Рјечник, Вук је почео да се бави питањем језика, који се у то време користио. Био је то старословенски језик комбинован са руским језиком. Учило се из књига написаних на старом језику и у њега су уношени елементи руског и српског народног језика. Тако је настао славеносрпски језик који је био веома хаотичан. Вукова жеља и мисија била је да среди овакво стање, па је критиковао неке романе писане старим језиком и то неке од најзначајнијих писаца тога времена као што је био Милован Видаковић. Вука је највише болело што ти исти писци, српски језик, којим народ говори, називају „свињарским и говедарским“ језиком.

Оно што је за Вука било најважније, а што је толико пута истакао у току свог живота и рада, је чињеница да све што ради, ради из љубави према српском језику и народу. Све речи које се налазе у Рјечнику су познате у народу и он их није мењао, него их је записао баш онако како их народ говори. Међутим, Вук је био свестан да Рјечник није потпун, па је ту несавршеност исправио у другом издању Рјечника. Уз подршку Ђуре Даничића 1852. године у Бечу објавио је нови „Српски рјечник“.

Анђелија Кадијевић, 8/4

Разговор са талентованим Савом Илићем, учеником 5/3

НАЈБОЉИ ХАРМОНИКАШ У СРБИЈИ - И ШИРЕ!

Представљамо нашег другара Саву Илића, веома перспективног младог музичара, освајача престижних награда.

Са колико година си почео да свираш и како си развио љубав према хармоници?

Почео сам да свирам хармонику са шест година. Пре поласка у музичку школу хармоника ми је била потпуно страна. Желео сам да свирам гитару. Нажалост, али и на моју велику срећу, била су попуњена места у класи професора који предаје гитару. Тада је дошао мој драги професор **Раде Соро**. Уписао сам се за хармонику и уз

његову велику подршку и љубав много сам заволео овај инструмент.

Да ли имаш неку посебну мелодију или композицију која ти је омиљена?

Не, немам. Све композиције које свирам и које сам свирао волим подједнако. Стално читам и истражујем нове композиције. Увек се радујем новим мелодијама!

Како успеваш да ускладиш хармонику са школским обавезама?

Веома лако. Добро се организујем и имам подршку породице и музичке школе.

Да ли ти је нека од многобројних награда које си добио посебно драга?

Да, јесте, она са Републичког такмичења одржаног у Крагујевцу у марту 2018. године, на коме сам победио. Врло сам поносан што сам свирао на Прашком конзерваторијуму на Интернационалним данима хармонике у Прагу 26. октобра 2018, где сам такође победио. Те награде ми нису важне само зато што сам победио већ и због самог учешћа и искуства.

Да ли се скоро спрема неко такмичење на којем ћеш да учествујеш?

Да. Тренутно се спремам за Светско такмичење у свирању хармонике, које ће се одржати у мају 2019. године у Немачкој. Надам се да ће моји родитељи прикупити довољно новца за то. Тренутно тражимо спонзоре, а моја мама је ступила у контакт са Градском општином Звездаром. Надамо се да ће нам помоћи.

Какве планове везане за хармонику имаш у будућности?

Планирам да наставим овим путем. Жеља ми је да упишем средњу музичку школу и да наставим да свирам хармонику.

Да ли би могао да нам кажеш ко ти је све био подршка у музичкој каријери?

Првенствено ми је подршка моја породица. Свакако, ту су и сви моји другари. Волео бих да поменем мени драгу **Милицу Андријанић**. Код ње сам кренуо на хор са четири године, добио диплому за најмлађег солисту и певача са пет година. Тако је почела моја музичка прича! Морам да поменем да поред хармонике обожавам да идем на солфеђо и хор у мојој Музичкој школи „Владимир Ђорђевић“. Зато бих се захвалио наставници солфеђа **Јелени Терзић**. Напоменуо бих и да сам у нижим разредима основне школе имао подршку моје учитељице **Сање Ђекић**. Осећам да и сада имам подршку мог разредног старешине, наставнице **Иване Баошић**, као и осталих наставника у школи.

Разговор водио
наставник Владимир Банић

Разговор са наставником српског језика Милорадом Путниковићем

ОБОЖАВАО САМ СВОЈУ ПРОФЕСИЈУ

Милорад Мића Путниковић је један од легендарних миријевских наставника, човек који је 34 године провео у нашој школи. За то време извео је на пут велики број генерација, и свима остао у лепом сећању. Наставник Мића је отишао у заслужену пензију. Тим поводом поставили смо му нека питања о његовом животу и раду у школи.

Молимо Вас да опишете почетак своје каријере наставника српског језика?

Почео сам 1979. године. Радио сам најпре у школи за образовање одраслих „Вук Караџић“, а 1980. сам прешао у Миријево у школу „Вукица Митровић“. Када је отворена наша школа, прешао сам у њу и ту дочекао пензију.

Какви су били први дани у ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“?

Велика ми је била радост због преласка у нову школу. Тад сам први пут постао разредни старешина. Постојала је мала доза страха због остављања утиска на ђаке.

Колико се школа променила у односу на време када сте Ви почели да радите у њој?

Школа се много променила с обзиром на модернизовање наставе. Променила се у односу ђака и наставника, па се променио и простор... У почетку се све ослањало на ауторитет наставника.

Шта бисте могли да нам кажете о настави данас и када сте Ви били наставник?

Настава је много модернија. Сматрам да сам на време отишао у пензију јер се у овој новој технологији јако слабо сналазим.

Какав сте однос имали са ђацима? Да ли сте били строги или попустљиви?

Вероватно сте и саме могле то да видите. Према доброј и мирној деци сам увек био толерантан и попустљив, нисам био строг. Никад нисам „обарао“ ђаке на поправни и тражио сам могућност да извучем макар неку малу оцену. По природи нисам такав да бих био строг.

Као и данас, и пре су постојала несташна деца. Како сте поступали са њима?

На почетку каријере, док сам био млађи, моја реч се поштовала. Међутим, како је време одмицало, доста се променило. Данас је ауторитет наставника доведен у питање, и колеге једино могу да зову у помоћ педагога или родитеље.

Предајете српски језик и књижевност. Да ли бисте могли да нам кажете како сте заволели књижевност и који писци и књижевна дела су оставили најјачи утисак на Вас?
Још као дечак у основној школи писао сам предивне писмене задатке. Мој тадашњи директор ме је звао Војислав Илић. Дакле, љубав према писању од малих ногу је била пресудна. А за књижевна дела тешко је одлучити. Волим Андрића, Бору Станковића, Црњанског... Али највише се везујем за Андрића.

Кад сте имали неки приватан проблем, да ли сте допуштали да он утиче на Ваш рад у школи?
То је било немогуће да деца не виде, али сам се суздржавао да се то не примети током часа. Обично док бих читао причу или песму током часа, не бих мислио на проблеме.

Да ли бисте могли да нам издвојите неки интересантан или необичан догађај током каријере?
Када је школа отворена, требало је да се уради школско двориште. Нисмо звали Градско зеленило, него смо ми наставници сами садили дрвеће око школе.

Познато је да деца дају надимке професорима. Да ли сте Ви имали неки надимак?
Знам само да су ме звали „Путник“ од презимена Путниковић, а моја прва генерација је од мог презимена направила надимак „Пуђа“.

Када би поново бирали занимање, да ли бисте изабрали занимање просветног радника?
Па, с обзиром на данашње време, сумњам. Иако сам ту професију обожавао током читаве каријере.

Разговор водиле
Теодора Првуловић и
Злата Бучалина, 8/6

На почетку каријере, док сам био млађи, моја реч се поштовала. Међутим, како је време одмицало, доста се променило. Данас је ауторитет наставника доведен у питање, и колеге једино могу да зову у помоћ педагога или родитеље.

Упоредни разговор са нашим даровитим спортисткињама Аном Чобановић и Емом Поповић, ученицама одељења 7/1

МЕДАЉЕ СЕ ОСВАЈАЈУ УПОРНИМ РАДОМ

Како и зашто си одлучила да се бавиш баш овим спортом?

Ана: Мама и тата су ми предложили да се бавим џудоом. Већ после првог тренинга сам га заволела.

Ема: Стоним тенисом сам почела да се бавим зато што су се моји родитељи дуго бавили тим спортом, тако да сам ја од малих ногу боравила у сали за стони тенис и заволела тај спорт.

Колико дуго се бавиш спортом и колико пута недељно имаш тренинг?

Ана: Џудо тренирам већ три године. Тренинге имам четири пута недељно, али се то мења када имам такмичења. Пре такмичења тренирам пет или шест пута недељно.

Ема: Стони тенисом се бавим три и по године. Желела сам раније да почнем, али сам тренирала атлетику осам година (почела сам са три године) тако да не бих могла да уклопим школске обавезе са два спорта, а оне су ми ипак најбитније. Тренинге најчешће имам пет пута недељно, али када се спремамо за неко битније такмичење имам сваки дан.

Шта радиш на тренинзима и да ли су захтевни?

Ана: Сваког другог дана имамо кондициони тренинг, а осталим данима радимо џудо. Тренинзи јесу захтевни, али волим овај спорт па ми није тешко.

Ема: На тренинзима обично првих сат времена вежбамо кондицију, а других сат времена тренирамо стони тенис. Многи људи мисле да је стони тенис лак спорт, међутим он је баш супротно – веома је захтеван и тежак.

Није довољно желети...
Мораш се потрудити...
Мораш се покренути...
И жеље остварити!

Да ли си морала да се одрекнеш нечега и да ли ти спорт представља задовољство или обавезу?

Ана: Наравно да сам морала да се одрекнем неких ствари, али као и у сваком спорту тако и у џудоу, морала сам то да урадим како бих остварила одређене успехе. Џудо ми представља задовољство зато што га волим.

Ема: Наравно, као и сваки спортиста, али за сад то нису нека велика одрицања. На пример, дешавало се да моји другари изађу напоље или оду на неки рођендан, а ја не могу јер имам тренинг, тако да сам ређе уживала у таквим стварима. Наравно да ми представља задовољство јер да ми представља обавезу и да не уживам у њему, не бих се њиме бавила.

Које си све медаље и награде освојила?

Ана: Џудо ми је донео много медаља и награда, али неке од најбитнијих су:

- 2017. и 2018 – треће место на првенству Београда (за школу)

- 2018 – треће место на првенству Београда (за клуб)

- 2018 – постала сам вицешампионка на првенству Србије.

Ема: Стони тенис ми је донео много медаља и награда, али нека од најбитнијих су:

- треће место на државном првенству у дублу за млађе кадеткиње;

- прво место у региону у дублу за млађе кадеткиње;

- треће место у Дизелдорфу у Немачкој на највећем дечијем турниру у Европи 2018. године;

- на крају сезоне 2017-2018. била сам четврта млађа кадеткиња у Србији на такмичењу дванаест најбољих.

Шта би поручила својим вршњацима?

Ана: Треба да почну да се баве било којим спортом, да верују у себе и да имају пуно самопоуздања.

Ема: Да се обавезно баве спортом јер кроз спорт упознају нове људе и стичу доживотна пријатељства, уче да побеђују и губе, да буду истрајни и да схвате да се медаље освајају упорним радом.

Разговор водила

Нада Матејић, 7/1

Прелети бесконачност
и победи време и машту,
али никад не заборави
како се корача по земљи.

Посетила нас је Ана Тришовић, бивша ученица наше школе

КАДА СТЕ ВРЕДНИ, ОТВОРЕ ВАМ СЕ МНОГА ВРАТА

У септембру је нашу школу посетила **Ана Тришовић**, ученик генерације 2006. године. Она је скоро докторирала на Кембрицу, а претходно је завршила два факултета. У школи ју је дочекало тридесетак такмичара из различитих области.

Очекивали смо озбиљну, помало уморну докторку информатичких наука, испијену од напорног рада и учења, када је у зборницу ушла висока, ведра, изузетно симпатична девојка, у пратњи наставнице физике **Слађане Шкоде**. Очарани младошћу и памећу, слушали смо њену причу, упијајући сваку реч. Имала је занимљив акценат и необичне језичке конструкције, обојене вишегодишњим боравком у иностранству. Испричала нам је своју причу.

У основној школи је хтела да буде сликар, хемичар, ветеринар… али су је разни догађаји, сусрети са дивним људима и пружене могућности усмериле на овај пут. Похађала је различите секције у школи, а истицала се у области физике. Ишла је на републичко такмичење и освојила награду. На препоруку наставнице физике, похађала је вишенедељни курс који се организовао за ученике основне школе у Петници. Изабрана је као једна од четрдесеторо деце из Србије, а школа је, поред препоруке која је помогла у одлучивању, обезбедила и финансијска средства за њен пут. Вредно је радила, упознала дивне људе и овај боравак у Петници је, како истиче, утицао на њен животни пут. Рачунарска гимназија у Београду је због изузетних резултата на такмичењима и залагања у Петници, омогућила стипендију за школовање у њиховој установи. Након средње школе, уписала је Рачунарски факултет у Београду, а упоредо са њим и Машински факултет.

Док је студирала указала јој се прилика да има праксу као технички студент у ЦЕРН-у (CERN - The European Organization for Nuclear Research). Тамо је радила на креирању едукативног програма за средњошколце званог Мастерклас из физике. После завршетка факултета у Београду, Ана се придружила рачунарском тиму једног од експеримената у ЦЕРН-у. Уписала је докторске студије на Универзитету у Кембрицу, који је студирао и Исак Њутн. У августу ове године, Ана је одбранила докторску тезу, и тренутно ради као постдокторант на Универзитету у Чикагу.

Ана каже да Кембриц није лако уписати. Поред одличних оцена на факултету, важно је да се бавите још неким ваннаставним активностима – да сте успешни на такмичењима, у спорту, да негујете различите хобије. Кембриц је описала као веома занимљив град, значајан за британску културу и историју. Волела би да је могла да више ужива у том амбијенту, јер је највише времена провела учећи у својој соби, у једној од мањих кућа иза двораца. За професоре је рекла да су сарадљиви, али да велики број студената похађа тај Универзизет и то често онемогућава неку дубљу сарадњу. Нагласила је да је на нашим факултетима ближе сарађивала са професорима. Да бисте били успешни, важно је да се, поред факултета, бавите и другим стварима које вас опуштају и снаже.

Похађала је различите секције у школи, а истицала се у области физике. Ишла је на републичко такмичење и освојила награду. На препоруку наставнице физике, похађала је вишенедељни курс који се организовао за ученике основне школе у Петници.

Анин рецепт за успех је:

Када сте вредни и када се трудите да се усавршите, отворе вам се многа врата, и указују вам се разне прилике. Пријавите се за летње школе, праксе и стипендије, и немојте се обесхрабрити ако нешто од тога не успе, зато што су успони и падови саставни делови успеха. Често се од нас очекује да имамо план и визију за будућност, али то је јако тешко или немогуће наћи у основној и средњој школи. Временом, у нечему ћете постати врло добри, и то ће бити ваше опредељење.

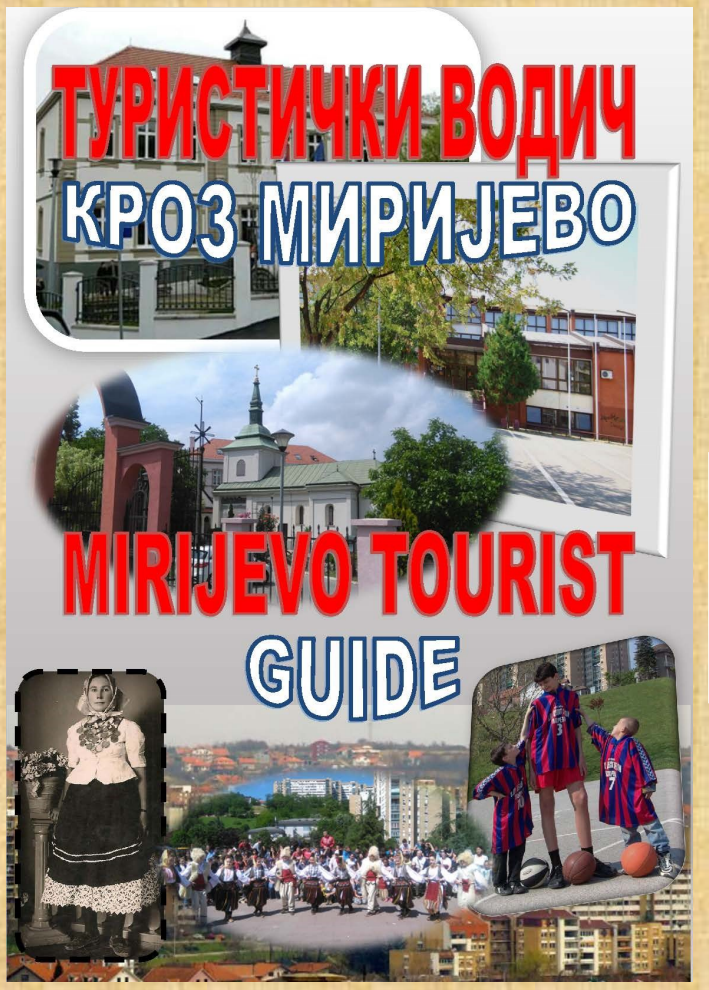
Разговору је дошао крај. Остали смо импресионирани енергијом, резултатима и скромношћу наше саговорнице. Желимо јој још пуно оваквих и већих успеха. Сигурни смо да ће име наше Ане Тришовић још дуго сијати на звезданом небу науке и бити овенчано бројним међународним признањима и наградама.

Мина Стојковић, 8/1

Када сте вредни и када се трудите да се усавршите, отворе вам се многа врата, и указују вам се разне прилике. Пријавите се за летње школе, праксе и стипендије, и немојте се обесхрабрити ако нешто од тога не успе, зато што су успони и падови саставни делови успеха.

ТУРИСТИЧКИ ВОДИЧ КРОЗ МИРИЈЕВО

Основна школа „Деспот Стефан Лазаревић“ у школској 2017-2018. години прикључила се пројекту „Предузетне школе“, који спроводе Министарство просвете, науке и технолошког развоја и Фондација Универекспорт. Пројекат „представља значајну новину у систему образовања – увођење предузетништва као нове компетенције у план и програм рада основних школа“. Циљ пројекта је, између осталог, да подстакне предузетнички дух код ученика, и оспособљавање школа, наставника и ученика да од предузетничких идеја дођу до реализације жељених циљева.

Наша школа је изабрала пројекат под називом „Туристички водич кроз Миријево“, због туристичког значаја који насеље Миријево може да има. Данас је Миријево највећи и најстарији део Градске општине Звездара, а у њему се налази најстарији православни храм и најстарија школа на Звездари. Поред општих циљева, ми смо имали намеру да представимо насеље и његов историјски и културни значај ученицима, наставницима и грађанству, као и да афирмишемо школу.

У школи је формиран Предузетни тим, који чине седам наставника, шеф рачуноводства и 30 ученика од 4. до 8. разреда. Ученици су истраживали, упознавали се са историјом насеља, његовом културом и традицијом, прикупљали материјал, са наставницима разматрали како доћи до најбољих решења. Ученици су били ангажовани и на промоцији водича.

Трудили смо се да у овом водичу представимо најбитније моменте из богате историје Миријева, али и да представимо данашњи културни живот и удружења која раде на очувању и подизању опште културе. Посебну пажњу смо посветили улози Цркве и школе, а осврнули смо се и на знамените личности и спортске активности. Водич кроз Миријево је написан на српском и енглеском језику, што омогућава да и страни туриста стекне слику о једном од најстаријих насеља у Београду.

БИЛИ СМО У „ПОЛИТИЦИ“

Текст о нашем водичу објавио је наш најстарији лист „Политика“.

Зоран Павловић,
координатор Предузетног тима

МИРИЈЕВСКЕ СЛАВЕ

Миријево има своје славе – заветине.

Светог Спиридона (25. децембар) славе као успомену на дан када је после молитве престала нека тешка болест у селу, која је сатирала народ.

Девети понедељак после Божића зову **„говеђа слава“**, и славе га за здравље стоке. У оба ова дана изабрани домаћин доноси у цркву колач, свећу и жито. Људи долазе у цркву, присуствују светој Литургији, па пошто прережу колач у цркви, иду кућама и чекају госте из суседних села, који целога дана гостују.

Сеоска слава је **Спасовдан** (40. дан после Васкрса), и тада домаћин славе доноси у цркву колач, свећу и жито. После Свете Литургије иде литија (молитвена поворка) кроз село, када се свештеници и народ моле Богу за напредак и здравље.

Поред ових слава, и два миријевска храма прослављају своје заштитнике. То су **Свети пророк Илија** (2. август) и **Свети Пантелејмон** (9. август).

У Миријеву су највише заступљене породичне славе **Св. Никола** и **Св. Архангел Михаило.**

НАЈКРАСНИЈЕ МЕСТО ОД ДАВНИНА

Изглед Београда у време деспота Стефана Лазаревића

Београд је доживео период највећег успона за време деспота Стефана Лазаревића (1403-1427). Тада је први пут постао престоница Србије. Изграђиван је више од две деценије са много средстава и труда. Срби су примили град „разрушен и запуштен", према речима савременика. Одмах се приступило обимним грађевинским радовима.

С копнене стране, с које се граду најлакше прилазило, подигнути су дебели двоструки зидови које је одвајао дубок и широк ров. Дуж ових зидова изграђене су многобројне куле, које су биле снабдевене топовима великих димензија.

У град се улазило са три стране: са источне, јужне и западне. То су капије које и данас постоје у градској тврђави (Калемегдан), али као грађевине не потичу из тог времена. Оне су више пута рушене и изграђиване. Посебна пажња била је посвећена заштити градских капија. Њих су штитиле „велике куле" и покретни мостови, који су подизани веригама. С копнене стране град је био готово неосвојив. Постојала су и четврта градска врата, која су се налазила на месту где се из Доњег града улазило у тврђаву.

Београд је био подељен на два дела: Горњи град (где је данас споменик „Победник") и Доњи град, на простору према речним обалама.

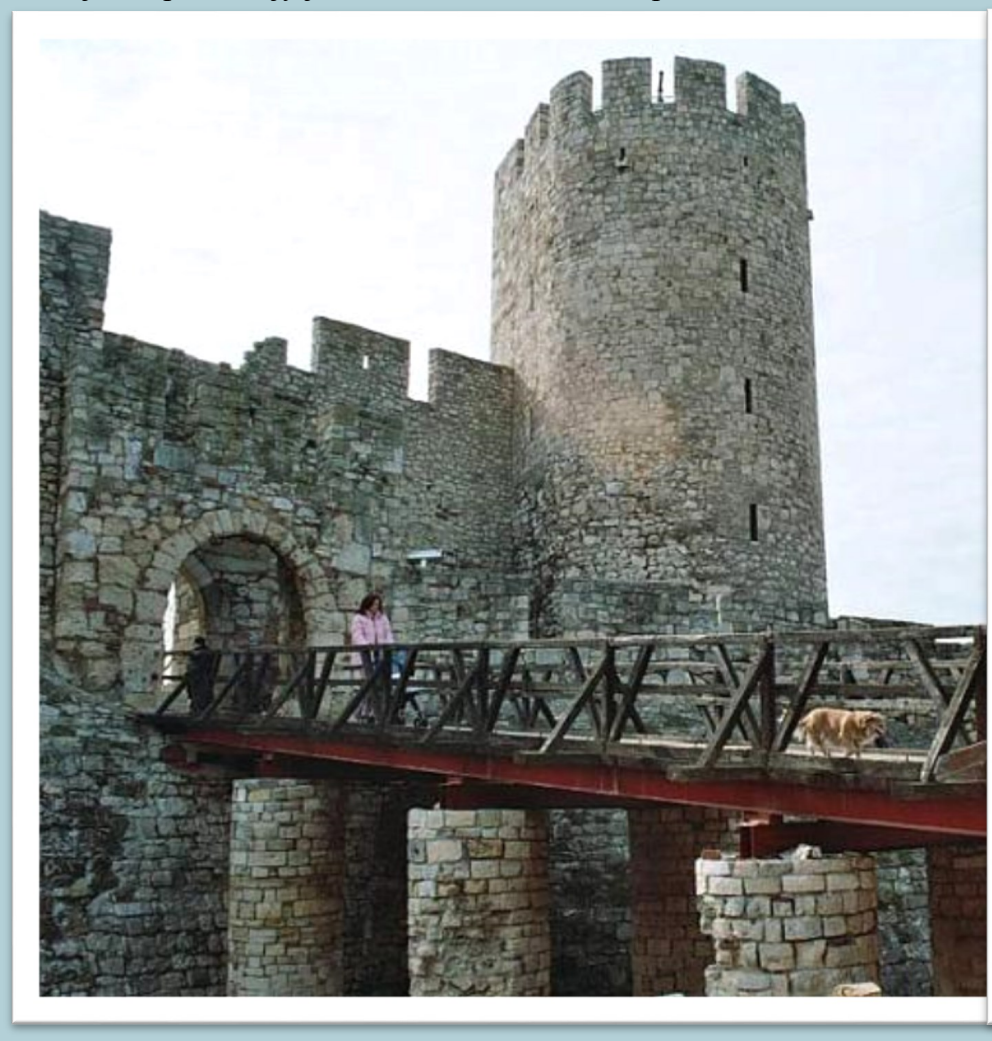
„Дошавши, нађох најкрасније место од давнине, превелики град Београд, који је по случају разрушен и запустео, сазидах га и просветих Пресветој Богоматери.”

Деспот Стефан Лазаревић

Горњи град је био најутврђенији део Београда, у њему се налазио замак деспота Стефана, окружен веома јаким кулама. У Горњем граду налазиле су се куће властеле, затим зграде које су користили војни заповедници и војска стационирана у Београду. Зна се да је и деспотова сестра Оливера имала своју кућу у Београду.

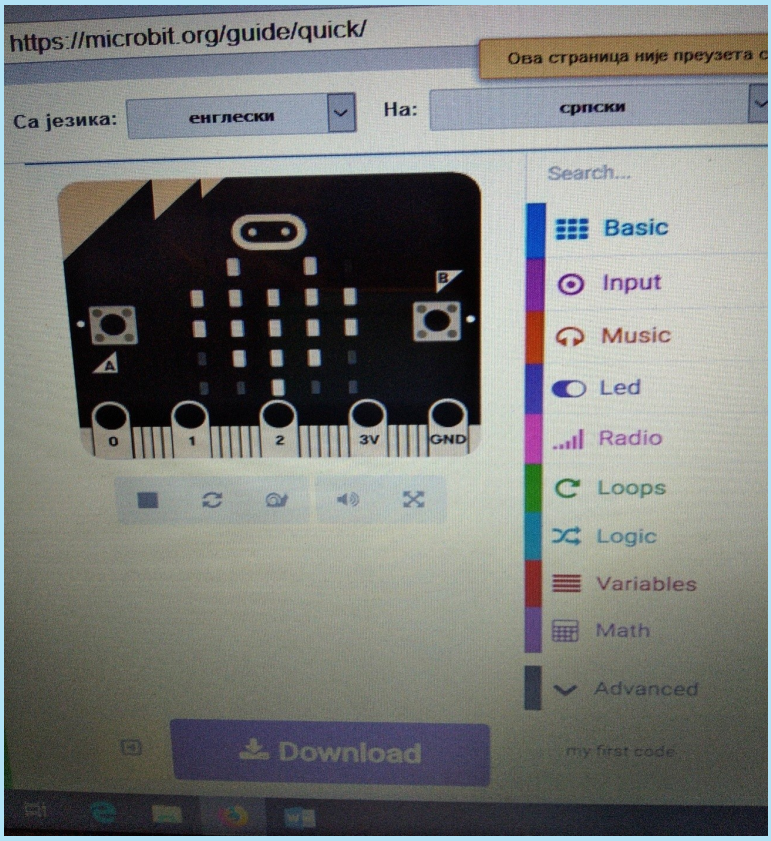
Данас нема никаквих видљивих трагова великог градског насеља које је постојало у Доњем граду. Тај део Београда био је највише рушен и уништаван, јер се град могао најлакше освојити с те стране. С речне стране Београд је био опасан једноструким зидом на коме је било више кула. Ту су се налазиле куће занатлија, трговаца и других становника Београда. Међу грађевинама се посебно истицала велика митрополијска црква, коју је деспот обновио и обдарио многим поседима и приходима. У близини су се налазиле и друге цркве – црква Св. Петке и црква посвећена Трима Јерарсима. У граду је постојала болница и прихватилиште за странце.

Пристаниште је било необично важно за град који је био подигнут на обалама двеју великих река. Оно се налазило на Дунаву, поред данашње куле Небојше. Почетком 15. века ту се могло сместити око 15-20 галија. Прилаз пристаништу браниле су две велике куле, међусобно повезане ланцима. Ту су се склањале и ратне лађе и трговачки бродови. Срби су били познати и као одлични ратници на води. Они су добро познавали токове Саве и Дунава, били су одлични стрелци и упорни у борбама са Турцима. Највећим делом сачињавали су посаде малих ратних лађа, познате под именом шајки.

МИКРО-БИТ ПРОГРАМИРАЊЕ

Настао је у Великој Британији, а сад је доступан у целом свету. **Микробит** је џепни рачунар, садржи низ сензора који се могу користити за креирање нових уређаја и управљање другим уређајима.

Креативно је неисцрпан. Развија критичко размишљање, способност решавања проблема и дигиталну писменост. Има чипове и сензоре. Може препознати покрет, проверавати температуру, мерити јачину светлости, бројити кораке и још много тога.

Микро-бит је једноставан, повољан и мења живот. Има пројекте који су одлични за све школске предмете укључујући дизајн, уметност, технологију и физику. Има више од 200 различитих активности и ресурса који се могу испробати, од једноставних огледа до креативних програмских изазова.

Програмирање почиње:

Корак 1:

Повезати микро на рачунар преко УСБ кабла

Корак 2:

Програмирај – превући и спустити неке блокове

Корак 3:

Преузимање

Корак 4:

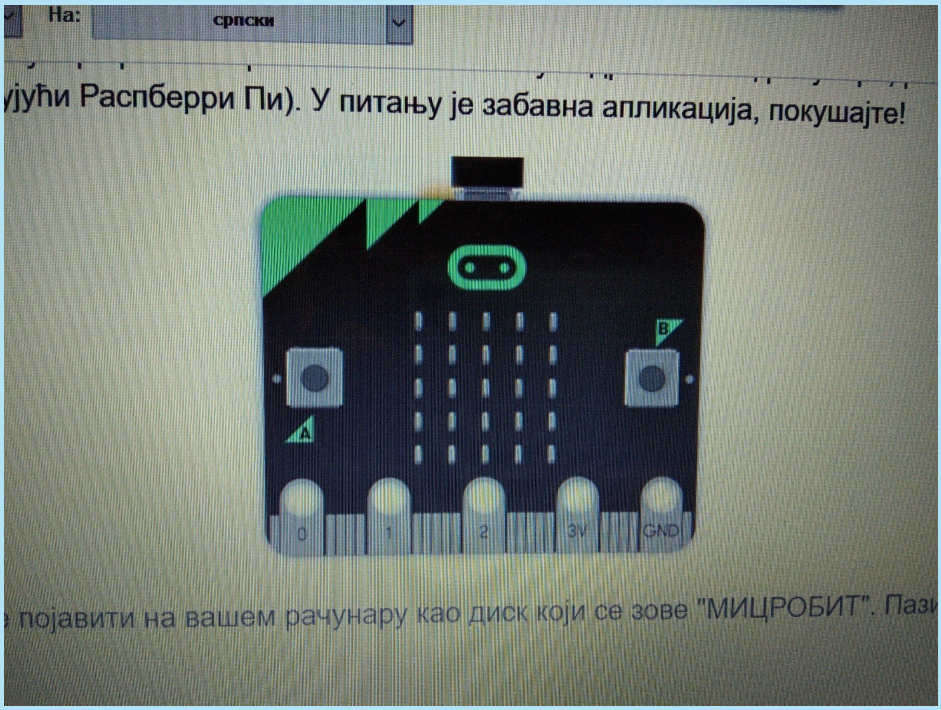
Играјте

Корак 5:

Усавршити

Срећно са микро-битом!

Драгица Милановић,
наставница ТИО

Занимљивости из света музике

БАХ У МЕСАРИ

Јохан Себастијан Бах (Johann Sebastian Bach, 1685-1756) родио се у немачком граду Ајзенаху крајем XVII века, а умро у Лајпцигу, средином XVIII века. За време свог скромног и повученог живота написао је многобројна дела од којих је велики број остао забачен и заборављен у Лајпцигу, у којем је Бах дуги низ година радио као кантор (црквени учитељ), оргуљаш и композитор. Можда се за Баха не би ни знало да у истом граду, много година касније није живео и радио композитор **Феликс Менделсон** (1809-1847) који је сасвим случајно открио једно Бахово дело (духовну композицију, *Пасију по Матеју*).

Наиме, једном приликом када је Менделсон куповао месо, приметио је да месар месо завија у нотни папир исписан ситним нотама. Радознали композитор једва је чекао да стигне кући, очисти папир и одсвира ноте у које је месо било завијено. Када је то учинио, Менделсон се изненадио приметивши да свира одломак из неког већег вокално-инструменталног дела. Брзо је поново отрчао до месара и приупитао га да ли има још таквог исписаног нотног папира. Месар му је одговорио да има таква пуна три џака на тавану. Менделсон му је понудио у замену за све рукописе, три џака празне нове хартије. Месар је пристао те је погодба била извршена. Тако су Менделсоновом заслугом 75 година након смрти, Бахова дела поново зазвучала у концертним дворанама.

Бах је био изузетно продуктиван композитор и оргуљаш. Написао је велики број разноврсних дела. Пред крај живота је ослепео што га није спречило да и даље компонује диктирајући идеје својој жени, синовима (његова четири сина, од деветнаесторо деце, били су композитори) и ученицима. Колико је неправедно био запостављен и заборављен говори и следећи податак: када је Роберт Шуман, значајан композитор и Менделсонов савременик, желео да ода признање «Великом Баху» и поклони се на његовом гробу, гробари нису знали да пронађу Бахов гроб уз образложење «Та, ко ће да нађе баш тог Вашег Јохана Себастијана између 200 гробова са истим презименом.» А баш Тај **Јохан Себастијан Бах** остао је ненадмашан композитор свих времена.

Тамара Којић,
наставница
музичке културе

ШТА СВЕ НИСТЕ ЗНАЛИ О ПАНДАМА?

Панде су сисари из породице медведа, пореклом из Кине. Препознатљиве су по пегама које имају на појединим деловима тела. Неке панде хране се месом, али велика већина су биљоједи. Иако су врло симпатичне животиње, нажалост, панде су угрожена врста. Научници процењују да је на планети остало још само 2000 панди.

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ

Ван Кине налази се само 20 панди у дивљини.

Просечна величина одрасле панде је око 1,5m. Одрасли мужјаци теже до 115kg.

Панде се размножавају врло споро. Женка годишње може да оплоди само 3 младунчета.

Џиновске панде могу да проведу 14 сати једући бамбус и лишће и тада могу да поједу до 12,5kg, али могу да сваре само седамнаести део тога што поједу. Наиме, истраживање је показало да панде имају систем за варење меса, па се зато панде тешко носе са бамбусом. Такође немају ензиме неопходне за лучење ензима који помажу варење биљака. Научници сматрају да је то разлог њихове угрожености.

Када се роде, бебе панде не изгледају као одрасле. Слепе су, немају крзно и теже до 140 kg.

Бамбус не пружа много енергије, а у свету панди се не захтевају неке тешке активности. Самим тим карактеристичан је спор ход.

Панде најчешће рађају близанце. Најчешће мајка брине само о једном младунцу, углавном оном јачем, а другог игнорише. Научници мисле да је то зато што панде немају довољно млека за оба младунца.

Панде немају велику жељу за репродукцијом. Оне саме доприносе томе што су угрожена врста.

Марко Кнежевић, 5/3

Предлог за излет

РТАЊ ДОБРЕ НАДЕ

планинске стазе пуне су сумрака, пропланака, чајева, потока... Идеална комбинација активног одмора за душу и тело. Када се попнете на врх Ртња, додирнули сте небо. Прелеп и неописив поглед, осећај надахнућа и победе над собом, натераће вас да обећате себи макар још један успон... Некада... У близини је **Сокобања** са својим шармом и забавом, па ко зна где, како, када и зашто... Не треба много да се размишља. Правац Ртањ! Све ће бити јасно.

То је овога пута мој предлог за излет – Ртањ добре наде. Знаћете зашто када будете отишли тамо и када се оданде будете вратили.

Воли вас лутајући репортер

Маријана Зековић,
наставница географије

Србија није ни тако мала јер увек нуди нешто досад невиђено. Упознајте своју земљу добро, па онда пут под ноге у бели свет.

Источна Србија је увек мистична и пуна изненађења. Пећине са скривеним благом, лековито биље, водопади, највећа прашума Европе, препуна зеленила и дивљих животиња. Али, оно што се издваја у том чудном „пакету“ је планина Ртањ. Пирамидални облик, готово савршених линија, привлачи себи много љубитеља природе. Дивне и средње напорне

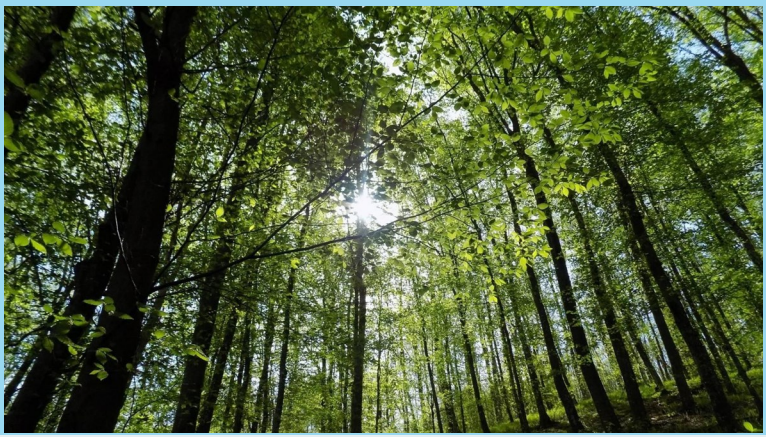

ЕКОЛОГИЈА ЈЕ ЖИВОТНО ПИТАЊЕ

Еколошке теме су, више него икада до сада, веома актуелне. Живот у милионским градовима је динамичан, интересантан, али није лак.

Огромне градове зову и „камене пустиње“, јер имају посебну микроклиму, топлију за неколико степени од окружења. Кривци су бетон, саобраћај, мало паркова, дрвореда... Градове зову и „вулканима“ због огромне емисије штетних материја. Велики загађивачи у градовима су (нећете очекивати) голф терени због много пестицида, па зоолошки вртови и аква паркови. Остали уобичајени, али веома опасни загађивачи ваздуха у граду су контејнери који горе. Увек алармирајте неког старијег за њихово гашење. Ту су и саобраћај, термоелектране, као и паљење лишћа, ложење угљем...

Села имају двеста хиљада честица по кубном метру, док велики градови имају до четири милиона истих. Градски смог одбија 20% ултраљубичастог зрачења, које убија и неке бактерије, па је градски ваздух зато богатији вирусима и бактеријама и до десет пута више од сеоског.

11% Београда је пошумљено, док је минимум 33% тј. макар трећина по светским прописима. Проблем су пројекти без планирања и предвиђања, „дивља“ градња, неконтролисана сеча шума... Шта ми можемо као појединци урадити? Познат је еколошки мото „Мисли глобално, делуј локално“. Због свега тога, где год нађеш згодно место, ту дрво посади, а дрво је благородно, па ће нас наградити. Нек Миријево буде што зеленије. То је наша мала помоћ.

Маријана Зековић, наставница географије

ГЕОГРАФСКА ИЗЛОЖБА — КРЕАТИВНОСТ ЗА СВАКУ ПОХВАЛУ!!!

МОРЕ У КУТИЈИ

Размишљајући како да се пребацимо из безбрижног лета у радну јесен, плаво море нам није излазило из главе. Кад је тако, зашто не бисмо те морске успомене и „упаковали“ у кутије, да нас подсећају на доконе и опуштене тренутке распуста... Тако су спретне руке наших одморних шестака направиле ову изложбу. У мањим и већим кутијама, своје место су нашле морске звезде, рибе, рониоци, старе рибарске мреже... Као да је Дизнијев „Немо“ залутао у наше Миријево и стао мало да се одмори. Уживајте у изложби.

Ваши млади географи и
Маријана Зековић

Једном, давно мајка ми је рекла:
Драго моје дете, ако те пут одведе
негде далеко,
понеси са собом само две ствари:
Добро васпитање и љубав у срцу
према онима који те
чекају кад се вратиш!

ВОЛИМ ШАХ!

Ја сам Лука Веселиновић, ученик 4/3. Љубав према шаху се јавила када сам имао четири године, када сам гледао тату како на компјутеру игра шах. Када сам га питао шта игра, он ми је рекао да игра шах и објаснио ми је правила. За свој пети рођендан сам добио прву шаховску гарнитуру. Своју прву медаљу сам освојио са шест година на турниру предшколаца. Исте те године сам почео да тренирам шах. Што се тиче такмичарских успеха, са осам година сам био првак Београда, а са осам и десет трећи на државном првенству. Највеће искуство ми је било европско првенство 2016. године у Новом Саду. Имам још дванаест медаља. Тренутно имам другу категорију.

Врло сам успешан и у решавању математичких задатака. Своју прву награду освојио са већ у 2. разреду, када сам заузео 2. место на републичком такмичењу „Мислиша“. Прошле године, у 3. разреду, освојио сам 1. место на општинском такмичењу из математике.

ХВАЛА МОЈИМ ТРЕНЕРИМА, РОДИТЕЉИМА И УЧИТЕЉИЦИ!

Лука Веселиновић

ШТА СЕ ЛУПА ИЗА ШКОЛСКИХ КЛУПА!?!

Много разноразних ђака је продефиловало кроз наше учионице. Ево неких сачуваних „бисера“

Ђак у тренду: Рељеф Британије је савремен!

Ђак гурман: У Норвешкој једу ослић, као ми сарму, пречесто...

Опуштен ђак: Нисам научила, моји су сви у Аустрији. Није имао ко да ме тера.

ТВ ђак: Наставниче, како у Индији тако често пада киша, а никада не пада у „Малој невести“?

Ђак уметник: Постоје две врсте календара – јонски и коринтски.

Ђак трачара: Прича се да у Америци има нафте.

Ди-џеј ђак: Вулкани могу бити тихи и бучни.

Кул ђак: Канада... Не знам да ли је Вама, али мени је она велика држава... А застава Канаде изгледа... о-вај... па, знате Ви већ како изгледа...

Неплаћена реклама

Прозивам ђака који наравно никад ништа не учи, али мора бити оцењен и за то. Па, овом приликом нешто и научисмо од њега. Ево приче...

ЈА: 'ајде да нам гукнеш о Шумадији, птичице.

ЂАК: Не знам ништа.

ЈА: Како ништа, имамо А-валу, Космај... Има шта да се прича, само кад се хоће...

ЂАК: Не знам ништа, рек'о сам већ.

ЈА: Ал' јеси ли био негде ван Миријева? Јеси ли чуо за Крагујевац, Младеновац? Реци ми шта било...

ЂАК: (доживео просветљење) Знам, знам, знам! Знам нешто о Шумадији!

ЈА: Реци, срећо!

ЂАК: Мој ујак је ловац и ја некад идем са њим... И кад се иде ка Младеновцу, на оној великој кривини има најбоља печењара у Србији. Зове се „Дашчара“. Има ту још печењара, али је само та добра. Све је чисто, уредно, укусно, увек се поштено наједемо.

ЈА: Шта све нуде?

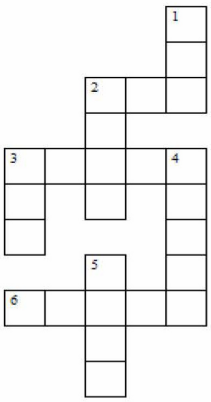
ЂАК: Нема ко није чуо за њих. Разбијају посао. Имају и прасеће и јагњеће печење. Крцка кожица. Мирише к'о душа...

ЈА: Ето, видиш да знаш нешто. Седи. Довољно је и хвала на препоруци. Свратићу тамо!

Марија Зековић

Can you write?

ПРОВЕРИМО ШТА СМО НАУЧИЛИ НА ЧАСОВИМА ЕНГЛЕСКОГ И НЕМАЧКОГ ЈЕЗИКА!

Across

2.

I can r _ _ .

3.

st _ _ _ up please.

6.

I can w _ _ _ _ .

Down

1.

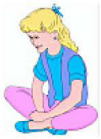
C _ _ you jump?

2-

I can r_ _ _ .

3.

S_ _ down.

4.

I can d_ _ _ _ .

5.

The fox can s _ _ g.

Hier sind die 12 Monate versteckt. Wer findet sie am schnellsten?

Овде се сакрило 12 месеци. Ко ће их најбрже пронаћи?

A	T	S	A	U	G	U	S	T	E	R	M	S
L	I	N	K	S	Ä	R	E	N	J	U	L	I
K	S	O	U	C	R	I	P	R	A	N	J	E
E	T	V	A	K	N	S	T	I	N	A	U	R
R	D	E	Z	E	M	B	E	R	U	T	N	S
J	E	M	A	I	I	R	M	T	A	J	I	C
U	R	B	O	K	T	O	B	E	R	U	S	H
I	L	E	S	U	Ü	F	E	B	R	U	A	R
M	Ä	R	Z	C	A	P	R	I	L	I	W	I

СПОРТИСТИ ГЕНЕРАЦИЈЕ

МАРКО ИЛИЋ, СТЕФАН ИЛИЋ И ТИЈАНА МИЛЕНКОВИЋ — 2013/14.

МАРИЈА ЂОРЂЕВИЋ 2014/15.

НИКОЛА БЈЕЛИЋ И ВАЊА ВУЧАК — 2015/16.

БОГДАН СЛИШКОВИЋ И ЈЕЛЕНА ИВАНОВИЋ — 2016/17.

ИЛИЈА САВИЋ И КАТАРИНА ЂУРЂЕВИЋ — 2017/18.

КОЛЕКТИВ ШКОЛЕ У ГОДИНИ ЈУБИЛЕЈА